

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

TRGOVAČKI SUD 3
U ZAGREBU
PRIMLJENO

14 -05- 2019

poštom — neposredno
u ..... primj. .... priloga
pristojba .....

Poslovni broj: 6 Pž-4934/2017-2

BARBIĆ & PARTNERI

28 -05- 2019

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRIMLJENO

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Božena Zajec, u pravnoj stvari tužitelja ZAPAD-STAN d.o.o. za graditeljstvo, OIB 78641299718, Zagreb, Ante Topića Mimare 61, u svojstvu upravitelja suvlasnika Stambene zgrade u Zagrebu, Petrovaradinska 1-7, zastupan po punomoćnicama Tihani Miletić i Mirni Barbić, odvjetnicama u Odvjetničkom društvu Barbić i Miletić j.t.d. iz Zagreba, Crvenog križa 2, protiv tuženika VARADERO INTRUST d.o.o. za poslovno savjetovanje, OIB 49316973624, Zagreb, Petrovaradinska 7/V, zastupan po punomoćniku Ani Galoši Comisso odvjetnici iz Zagreba, Vlaška 83/1, radi isplate, odlučujući o tuženikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-3449/2016 od 28. travnja 2017., 26. travnja 2019.

presudio je

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-3449/2016 od 28. travnja 2017. u točki 1. njezine izreke u dijelu kojim je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi poslovni broj Ovr-63/2016 kojeg je na temelju vjerodostojne isprave 23. ožujka 2016. donio javni bilježnik Stanislava Galović iz Zagreba, a kojim je naloženo tuženiku da u roku od osam dana isplati tužitelju iznos od 10.754,50 kn sa zateznom kamatom na iznose od:

- 1.075,45 kn od 16. svibnja 2015.,
- 1.075,45 kn od 16. lipnja 2015.,
- 1.075,45 kn od 16. srpnja 2015.,
- 1.075,45 kn od 16. kolovoza 2015.,
- 1.075,45 kn od 16. rujna 2015.,
- 1.075,45 kn od 16. listopada 2015.,
- 1.075,45 kn od 16. studenog 2015.,
- 1.075,45 kn od 16. prosinca 2015.,
- 1.075,45 kn od 16. siječnja 2016.,

sa zateznom kamatom po stopi od 12% godišnje do 31. srpnja 2015. te od 1. kolovoza 2015. nadalje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, kao i za dio troška ovrhe u iznosu od 1.706,00 kn sa zateznom kamatom od 23. ožujka 2016. do isplate po stopi za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, i u točki 2. njezine izreke.

II. Odbija se kao neosnovan tužiteljjev zahtjev da mu tuženik naknadi trošak odgovora na žalbu u iznosu od 1.562,50 kn.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-3449/2016 od 28. travnja 2017. održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi poslovni broj Ovr-63/2016 kojeg je na temelju vjerodostojne isprave 23. ožujka 2016. donio javni bilježnik Stanislava Galović iz Zagreba, a kojim je naloženo tuženiku da u roku od osam dana isplati tužitelju iznos od 10.754,50 kn s pripadajućom zateznom kamatom koja teče na svaki pojedinačni iznos do 31. srpnja 2015. te s pripadajućom zateznom kamatom od 1. kolovoza 2015. do isplate, kao i za dio troška ovrhe u iznosu od 1.706,00 kn s pripadajućom zateznom kamatom od 23. ožujka 2016. do isplate, te je ukinut platni nalog u dijelu predvidivog troška za iznos od 1.087,25 kn (točka 1. izreke). Tuženik je dužan tužitelju naknaditi parnični trošak u iznosu od 2.900,00 kn u roku od osam dana (točka 2. izreke).

Prvostupanjski sud temelji svoju odluku na zaključku da su za odlučivanje o ovlasti tužitelja kao upravitelja za naplatu zajedničke pričuve u sudskim postupcima mjerodavne odredbe čl. 90 st. 1., 93. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09 i 143/12; dalje: ZVDSP) i na ocjeni da je zahtjev za isplatu pričuve osnovan te da je upravitelj zgrade po samom zakonu ovlašten u ime i za račun suvlasnika zgrade pokretati sudske postupke radi naplate zajedničke pričuve, s obzirom na to da međuvlasničkim ugovorom nije drugačije određeno. U skladu s izraženim stajalištem sud je primjenom odredbe čl. 451. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) održao na snazi platni nalog kao pod točkom 1. izreke te presude. O troškovima postupka sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. i 155. ZPP-a.

Protiv navedene presude pravovremenu žalbu podnio je tuženik zbog pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba parničnog postupka prijedlogom da pobijanu presudu preinači sukladno žalbenim navodima podredno da ukine i vrati na ponovno suđenje, uz obvezu tužitelja da tuženiku naknadi parnični trošak sa zateznom kamatom tekućom od donošenja rješenja. Žalitelj u bitnom navodi kako sud nije obrazložio koje činjenice važne za donošenje odluke smatra istinitim i na čemu zasniva tu odluku, niti kojim je dokazima poklonio vjeru. Pogrešnu primjenu materijalnog prava žalitelj nalazi u povredi odredbe čl. 375. st. 3. ZVDSP-a zbog same činjenice što tužitelji nisu dokazali da je međuvlasnički ugovor usvojila većina suvlasnika, nisu ispunjene pretpostavke njegove valjanosti te su sporni međuvlasnički ugovor i Ugovor o upravljanju ništetni te je sporna i vjerodostojna isprava temeljem koje je donijeto pobijano rješenje o ovrsi.

U odgovoru na žalbu tuženika tužitelj se protivi svim žalbenim navodima. Napominje da se u konkretnom slučaju radi o postupku male vrijednosti u kojem nije dopušteno izjavljivanje žalbe zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a iz sadržaja žalbe proizlazi da je tuženik izjavio žalbu iz tog razloga. Smatra da je sud donio pravilnu i zakonitu odluku kada je zaključio da je upravitelj po samom zakonu ovlašten zastupati suvlasnike u postupku naplate zajedničke pričuve od suvlasnika koji tu svoju zakonsku obavezu ne izvršavaju. Vezano za aktivnu legitimaciju upravitelja zgrade u postupku naplate

zajedničke pričuve od suvlasnika izjasnio se Ustavni sud Republike Hrvatske, Odluka poslovni broj U-III-3671/2003 i U-III-752/2007, koje shvaćanje po ocjeni tužitelja predstavlja obvezujući pravni standard u odnosu na zaštitu ljudskih prava, koji je dužan uvažavati i sud prilikom odlučivanja u ovom predmetu. Smatra da su tijekom prvostupanjskog postupka dostavljeni dokazi u prilog valjanosti međuvlasničkog ugovora, koju valjanost tuženik neosnovano osporava, a nije ni predmet tužbe. Predlaže odbiti žalbene navode koje tuženik iznosi u žalbi, jer da tuženik tijekom postupka nije isticao prigovor promašene pasivne legitimacije predlagao izvođenje dokaza građevinskim vještačenjem, te glede odluke o troškovima postupka. Predlaže odbaciti žalbu kao nedopuštenu odnosno odbiti kao neosnovanu i potvrditi u cijelosti prvostupanjsku odluku te obvezati tuženika na naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.562,50 kn.

Žalba je ispitana u dijelu u kojem žalitelj nije uspio u sporu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu sukladno odredbama čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjska presuda pravilna i zakonita.

U postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude kao ni u pobijanoj presudi nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, niti onih na koje tuženik upire u žalbi. Suprotno tuženikovim žalbenim navodima pobijana presuda sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama, koji razlozi su jasni i međusobno ne proturječe, zbog čega nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

Kako je ovaj spor u smislu čl. 502. st. 1. ZPP-a spor male vrijednosti, presuda se može pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Naime, u smislu čl. 467. st. 1. ZPP-a žalba se ne može izjaviti zbog relativno bitne povrede parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP-a te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja pa navodi tuženika izneseni u tom pravcu nisu uzeti u razmatranje, kao ni takvi navodi izneseni u okviru dopuštenih žalbenih razloga.

Postupak je započeo tužiteljevim prijedlogom za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave na osnovi kojeg je javni bilježnik na temelju vjerodostojne isprave donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-63/2016 23. ožujka 2016. kojim je tuženiku naloženo plaćanje tužitelju iznosa od 10.754,50 kn s pripadajućom zateznom kamatom koja teče na svaki pojedinačni iznos do isplate i troškom ovršnog postupka u iznosu od 1.706,00 kn sa zateznom kamatom. Na donijeto rješenje o ovrsi temeljem vjerodostojne isprave-računa u ukupnom iznosu od 10.754,50 kn tuženik je uložio prigovor. Ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja jer da tužitelj kao upravitelj ne može utuživati pričuvu u svoje ime i za svoj račun s obzirom na to da je sukladno odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, upravitelj samo nalogodavac suvlasnika slijedom čega su za utuživanje neplaćene pričuve aktivno legitimirani jedino suvlasnici stambene zgrade, koji mogu biti zastupani po upravitelju, ali nikako nije legitimiran sam upravitelj za pokretanje predmetnog postupka kao tužitelj i vođenje parnice kao tužitelj.

U smislu odredbe čl. 90. ZVDSP-a, zajednička pričuva je namjenski vezana imovina svih suvlasnika nekretnine, koja je namijenjena za pokriće troškova održavanja i za poboljšanje nekretnine, kao i za otplaćivanje zajma za pokriće tih troškova. Zajedničkom pričuvom upravlja upravitelj zgrade imenovan ugovorom, kao zastupnik svih suvlasnika i umjesto njih, pri čemu ograničenja koja bi bila postavljena pravnim poslom ne djeluju prema trećima (čl. 93. st. 1. i 2. ZVDSP-a).

Odredbom čl. 93. st. 1. ZVDSP-a je propisano da upravitelj, bio postavljen od suvlasnika ili od suda, upravlja nekretninom i zajedničkom pričuvom kao zastupnik svih suvlasnika, i to umjesto njih, pri čemu prema trećima ne djeluju ograničenja koja bi mu bila postavljena pravnim poslom. Stavkom 2. istog članka je propisano da je u upravljanju nekretninom upravitelj ovlašten voditi u ime svih suvlasnika nekretnine postupke pred sudom ili drugim tijelima vlasti, što uključuje i ovlast da opunomoćuje stručne zastupnike pri vođenju tih postupaka.

Prema pravnom stajalištu tuženika upravitelj zgrade nije aktivno legitimiran u ime suvlasnika nekretnine voditi postupak pred sudom. Uz to osporava i valjanost međuvlasničkog ugovora.

Pravilno je utvrđenje suda da aktivna legitimacija upravitelja proizlazi iz odredaba čl. 93. st. 1. i 2. ZVDSP-a, odnosno njegovo ovlaštenje da pokreće i vodi sudske postupke u ime i za račun suvlasnika zgrade, a radi naplate zajedničke pričuve proizlazi iz samog zakona zbog čega je tuženikov prigovor promašene aktivne legitimacije neosnovan. Ovakav je stav izražen i u Odlukama Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-III-3671/2003 i U-III-752/2007 na koje ukazuje tužitelj kao i u odlukama poslovni broj U/III/165/2004 od 10. listopada 2006., U/III/3974/2004. od 4. listopada 2006. te U/III/3671/2003 od 28. lipnja 2006.

Prema odredbi čl. 375. ZVDSP-a uzajamni odnosi suvlasnika u vezi s upravljanjem i korištenjem nekretnine utvrđuju se ugovorom koji mora biti sklopljen u pisanom obliku (međuvlasnički ugovor), a odluke koje proizlaze iz tog ugovora obvezuju sve suvlasnike ako ga je sklopila većina suvlasnika čiji suvlasnički dijelovi čine više od polovice vrijednosti svih posebnih dijelova nekretnine.

U odnosu na tuženikove žalbe navode da su sporni međuvlasnički ugovor i Ugovor o upravljanju ništetni ovaj sud u cijelosti prihvaća razloge prvostupanjske presude pa se temeljem odredbe čl. 375. st. 5. ZPP-a, tuženik upućuje na te razloge kako bi se izbjeglo nepotrebno ponavljanje te glede utvrđenja ostalih odlučnih činjenica te primjene materijalnog prava, ovaj sud u cijelosti prihvaća razloge iz obrazloženja prvostupanjske presude.

Odredbom čl. 352. ZPP-a propisano je da se u žalbi ne mogu iznositi nove činjenice, a koje žalitelj iznosi tek u žalbi u odnosu na prigovor promašene pasivne legitimacije nije uzeta u razmatranje, niti je iz spisa razvidno da je tijekom postupka predloženo izvođenje dokaza građevinskim vještačenjem, a niti je razvidno da bi sud takav prijedlog odbio, čime je taj žalbeni navod neutemeljen.

Stoga razlozima svoje žalbe tuženik nije doveo u sumnju zakonitost i pravilnost prvostupanjske odluke.

Pravilna je odluka i o zateznoj kamati u smislu odredbe čl. 29. st. 1. i 2. Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15).

Tuženikova žalba protiv odluke o troškovima parničnog postupka nije osnovana, s obzirom na to da je sud pravilnom primjenom odredbe čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a i u smislu Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 26/03, 125/11, 112/12 i 157/13) i u tom dijelu donio pravilnu i zakonitu odluku.

Kako trošak odgovora na žalbu nije bio potreban, u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a, to je tužitelj odbijen sa zahtjevom za njegovu naknadu (točka II. izreke).

Slijedom navedenog, prema odredbi čl. 368. st. 1. ZPP-a odlučeno kao u točkama I. i II. izreke ove presude.

Zagreb, 26. travnja 2019.

Sudac

Božena Zajec, v. r.

Za točnost otpisavka – ovlaštenu službenik

Blankica Čurman